

USMERITVE ZA PRIPRAVO DISPOZICIJE DOKTORSKE DISERTACIJE

Osnova za pripravo dispozicije doktorske disertacije je Pravilnik o študiju na Evropski pravni fakulteti Nove univerze. Usmeritve za pripravo dispozicije doktorske disertacije lahko služijo študentu kot dodatno pomoč pri pripravi dispozicije doktorske disertacije.

Dispozicija doktorske disertacije mora biti izdelana skladno s Pravilnikom o študiju na Evropski pravni fakulteti Nove univerze in *Tehničnimi navodili za izdelavo zaključnih del*.

Na začetku dispozicije naj bo **naslovnica**.

Pravilnik o študiju na Evropski pravni fakulteti ne določa, kakšna naj bo naslovnica dispozicije doktorske disertacije. Priporočamo, da naj bo enaka naslovnici (bodoče) doktorske disertacije. Ureditev naslovnice doktorske disertacije določa dokument *Tehnična navodila za izdelavo zaključnih del Nove univerze*.

Na vrhu strani je navedba univerze in fakultete (poravnano na sredino):

Nova univerza
Evropska pravna fakulteta

Na sredini naslovnice je naslov doktorske disertacije, pod naslovom podatek, da je to dispozicija doktorske disertacije, sledi navedba avtorja (poravnano na sredino):

Delovni naslov doktorske disertacije

Dispozicija doktorske disertacije

Ime in priimek

V spodnjem delu naslovnice sta kraj, leto (poravnano na sredino):

Kraj, leto

Primer *naslovnice* je naveden na naslednji strani.

Nova univerza
Evropska pravna fakulteta

Delovni naslov doktorske disertacije

Dispozicija doktorske disertacije

Ime in Priimek

Kraj, leto

Naslovnici sledi **notranja naslovna** stran.

Pravilnik o študiju na Evropski pravni fakulteti ne določa, kakšna naj bo notranja naslovnica dispozicije doktorske disertacije. Priporočamo, da naj bo enaka naslovnici (bodoče) doktorske disertacije. Ureditev naslovnice doktorske disertacije določa dokument *Tehnična navodila za izdelavo zaključnih del*.

Na vrhu je navedba univerze in fakultete (poravnano na sredino):

Nova univerza
Evropska pravna fakulteta

Na sredini naslovnice je naslov doktorske disertacije, pod naslovom podatek, da je to dispozicija doktorske disertacije (poravnano na sredino):

Delovni naslov doktorske disertacije

Dispozicija doktorske disertacije

Sledi navedba avtorja, vpisna številka, študijski program in navedba mentorja z akademskim nazivom (postavitev na levo):

Kandidat/-ka: Ime in priimek

Vpisna številka:

Študijski program:

Mentor/-ica: akademski naziv, ime in priimek

V spodnjem delu naslovnice sta kraj, leto (postavitev na sredini):

Kraj, leto

Natančno ime in akademski naziv mentorja naj avtor preveri na fakultetnih spletnih straneh. Študijski program naj avtor navede v celoti, doda naj tudi stopnjo študija; na primer Podiplomski doktorski študijski program Pravo in management nepremičnin III. stopnje.

Primer <i>notranje naslovnice</i> je naveden na naslednji strani.

Nova univerza
Evropska pravna fakulteta

Delovni naslov doktorske disertacije

Dispozicija doktorske disertacije

Kandidat/-ka: Ime in Priimek

Vpisna številka:

Študijski program:

Mentor/-ica: akademski naziv, Ime in Priimek

Kraj, leto

Za naslovno in notranjo stranjo sledijo poglavja dispozicije. Sledijo si tako, kot so navedena in opisana v nadaljevanju oziroma v *Pravilnik o študiju na doktorskih študijskih programih NU, EVRO-PF*.

Dispozicija lahko vsebuje tudi kazalo teh poglavij. Kazalo je navedeno za notranjo naslovnico.

1) Naslov doktorske disertacije

Avtor navede delovni naslov. Naslov mora enostavno in jasno ter nedvoumno odražati bistvo vsebine dela. Najboljši naslovi so takšni, ki so povezani z namenom raziskave, saj tak naslov točno in jasno opredeli bistvo raziskave oziroma doktorske disertacije, opredeli točno tisto vsebino, ki je v središču preučevanja. Naslov ne sme biti niti predolg niti prekratek. Vsebovati mora ključne besede obravnavane tematike. V Pravilniku za dispozicijo doktorske disertacije ni zapisano, da naj naslov vsebuje do največ devet besed, kakor je to predvideno za magistrska dela, je pa dobro, da se to upošteva tudi za doktorske disertacije. Naslov je največkrat prebran del zaključnega dela, zato mora pritegniti bralca, vendar pozor, naslov ne sme biti »žurnalističen«, niti ne sme biti preveč »znanstven«, da ga še sami ne razumemo. Izogibati se je treba naslovom v obliki retoričnih vprašanj, naslovom, ki so sestavljeni iz večstavčnih povedi ali pa da vsebujejo glagol. Izogibati se je treba tudi podnaslovom. Izogibati se je treba tudi kraticam, razen če gre za ustaljene kratice v splošni rabi.

2) Obrazložitev teme

To poglavje je temelj celotnega dela in raziskave. Avtor v tem poglavju opredeli tematiko, ki jo bo obravnaval in iz katere izhaja problem. To poglavje naj ima strukturo lijaka. Avtor naj začne s širšim prikazom tematike. Poda naj teoretična izhodišča o tematiki, ki jo obravnava, tako da da svoji raziskavi znanstveni okvir. Gre torej za kratek in strnjen pregled dosedanjega znanja o tematiki, ki jo nameravate obravnavati. Pregled dosedanjega znanja o tematiki naj bo preišljeno strukturiran. Avtor naj uporablja neposredne citate in povzetke drugih avtorjev. Pri navedbi virov in literature naj avtor upošteva pravila o citiranju, zapisana v dokumentu *Tehnična navodila za izdelavo zaključnih del*. Količina uporabljene literatura naj bo preišljeno izbrana in omejena. Dosedanja spoznanja naj avtor črpa iz znanstvene in strokovne literature – predvsem znanstveni ter tudi strokovni članki, poglavja v knjigah, znanstvene monografije.

Dosedanja spoznanja naj avtor črpa predvsem iz znanstvenih člankov, poglavij v knjigah, znanstvenih monografijah. Ne navaja naj samo dosedanjih spoznanj iz slovenske znanstvene literature, ampak nujno tudi spoznanja tujih avtorjev. Znanstvena spoznanja lahko podkrepiti tudi z drugimi viri (statistični podatki, različni dokumenti itd.). Pri tem naj pazi, da so v ospredju znanstvena spoznanja, medtem ko so strokovna literatura in drugi viri uporabljeni samo za podkrepitev teh znanstvenih spoznanj o tematiki.

Besedilo naj tudi v tem poglavju lepo teče. Naj prehaja od splošnega k specifičnemu. Vsak stavek naj se lepo prelije v drugega. Vsak stavek naj ima tudi svoj pomen. Vse pa se naj zlije v zaokroženo celoto. Važno pri pisanju tega poglavja je, da znate organizirati znanje. Za pripravo tega poglavja si vzamite dovolj časa! Skušajte to poglavje pripraviti kot integrirano sintezo literature, namesto zmedenega bruhanja dejstev, torej da brez brez reda in jasnega koncepta. Vsa spoznanja drugih avtorjev je treba tudi ustrezno navesti oziroma citirati, v skladu s pravili o citiranju, zapisanimi v dokumentu *Tehnična navodila za izdelavo zaključnih del*. Priporočljivo je, da se to poglavje napiše poglobljeno, saj je bistveno za razumevanje, zakaj se avtor loteva preučevanja izbranega problema, ki ga po opredelil v naslednjem poglavju.

3) Problem, predmet in hipoteze raziskovanja

Ko avtor v prejšnjem poglavju predstavi temo, preide najprej k **opredelitvi problema**, ki ga bo razreševal. Ta prehod avtor narediti tako, da na koncu opredelitve teme predstavi oziroma identificira vrzeli ali nedoslednosti v dosedanem znanju raziskovanja in s tem že nakaže, kaj je problem, ki ga bo razreševal.

Sledi torej opredelitev problema. Za lažje razumevanje naj bo problem v besedilu ločen od opredelitve področja, na primer, v svojem odstavku, lahko pa ga avtor opredeli tudi v posebnem podpoglavju. Opredelitev problema naj bo jasna in natančna. Opredelitev problema je namreč temelj raziskave. Le na podlagi ustrezne opredelitve problema lahko avtor v nadaljevanju dispozicije oblikuje hipoteze/predpostavke (ali/in raziskovalna vprašanja). Po jasni in natančni opredelitvi, je treba pojasniti tudi širšo dimenzijo problema. S tem postavi avtor problem v širši okvir (tako kot pred tem tematiko, pri čemer se tukaj osredotoči le na izbran problem). Avtor na ta način pojasni, zakaj je problem sploh problem in kaj iz njega izhaja. Pri tem se prav tako sklicujte na dosedanja znanstvena spoznanja drugih avtorjev o obravnavanem problemu in tudi na različne vire, ki jih naj avtor uporabi za podkrepitev teh spoznanj. Na koncu predstavitev širše dimenzije problema lahko avtor poda tudi, kakšen pomen bo imela njegova razrešitev. S tem da avtor vrednost svoji raziskavi.

Po opredelitvi problema sledi **opredelitev predmeta** raziskovanja. Predmet izhaja iz problema. Avtor s predmetom opredeli, na kaj se bo znotraj obravnavanega problema v raziskovanju osredotočil. Tudi predstavitev predmeta naj bo v besedilu ločeno od opredelitve problema, na primer, v svojem odstavku, lahko pa ga avtor opredeli tudi v posebnem podpoglavju. Opredelitev predmeta raziskovanja naj bo jasna in natančna. Pogosto je predmet raziskovanja uporabljen kot naslov doktorske disertacije. Tudi opredelitev predmeta raziskovanja naj avtor podkrepi z dosedanjimi znanstvenimi spoznanji (ustrezno, navajanje, citiranje ipd.), vendar mora biti pri navajanju teh spoznanj vsebina širša – to, kar je predmet raziskovanja, bo namreč avtor šele raziskoval oziroma se bo z njim natančneje in poglobljeno ukvarjal v raziskavi, zato naj bo na tem mestu predmet le natančno opredeljen, opisan, pojasnjen in podkrepjen z dosedanjimi spoznanji pa naj bo s širšega vidika.

Besedilo naj tudi v tem poglavju lepo teče. Naj prehaja od splošnega k specifičnemu. Vsak stavek naj se lepo prelije v drugega. Vsak stavek naj ima tudi svoj pomen. Vse pa se naj zlije v zaokroženo celoto. Vsa spoznanja drugih avtorjev je potrebno tudi ustrezno navesti oziroma citirati, pri čemer se upoštevajo *Tehnična navodila za izdelavo zaključnih del*.

Na koncu tega poglavja sledi še **opredelitev hipotez** (predpostavk) – hipoteza oziroma predpostavka sta sinonima. Namesto hipotez (predpostavk) lahko avtor opredeli raziskovalna vprašanja. Če bo avtor namesto hipotez (predpostavk) opredelil raziskovalna vprašanja, naj v naslovih dispozicije v primeru besede »hipoteze« ali »predpostavke« uporablja besedno zvezo »raziskovalna vprašanja« – na primer v primeru tega poglavja *Predvidena raziskovalna vprašanja in omejitve pri obravnavanju problema*. Avtor lahko opredeli tudi oboje – hipoteze (predpostavke) in raziskovalna vprašanja, pri čemer so v takem primeru hipoteze (predpostavke) osnova, raziskovalna vprašanja pa se le pomoč avtorju za dokazovanje postavljenih hipotez (predpostavk) – avtor si za določeno hipotezo (predpostavko) v takem primeru postavi več raziskovalnih vprašanj, ki mu bodo vodilo pri dokazovanju opredeljene hipoteze (predpostavke).

Hipoteze (predpostavke) oziroma raziskovalna vprašanja izhajajo iz problema oziroma predmeta raziskovanja – izražajo to, kar avtor o še neraziskanem problemu raziskovanja sklepa/meni/trdi (če gre za hipoteze/predpostavke) oziroma kaj se v zvezi s tem sprašuje (če gre za raziskovalna vprašanja). Te hipoteze (predpostavke) bo skušal avtor v raziskavi dokazati (potrditi/ovreči) oziroma bo poskušal priti tekom raziskovanja do utemeljenih odgovorov na raziskovalna vprašanja.

Vsaka hipoteza (predpostavka) ali/in raziskovalno vprašanje mora biti enoznačna/-o. Zapis naj bo kratek in jasen (brez zapletenih podredij stavkov ali večstavčnih povedi) – v primeru posamezne hipoteze (predpostavke) naj bo to kratka in jasna ena poved oziroma trditev, v primeru posameznega raziskovalnega vprašanja pa naj bo to eno kratko in jasno vprašanje. Za vsako hipotezo (predpostavko) naj avtor pred trditvijo navede zaporedno številko, na primer Hipoteza 1:, Hipoteza 2: itd. (v primeru vsakega raziskovalnega vprašanja, Raziskovalno vprašanje 1: itd.). Vsaka hipoteza (predpostavka) oziroma raziskovalno vprašanje naj bo zaradi večje preglednosti navedena/-o v svoji vrstici. Avtor naj pazi, da ne navede preveč hipotez (predpostavk) oziroma raziskovalnih vprašanj, saj bo moral vse s

svojo raziskavo dokazati – potrditi ali zvrniti (v primeru hipotez/predpostavk) – oziroma na njih odgovoriti (v primeru raziskovalnih vprašanj).

Za navedbo vsake hipoteze (predpostavke) oziroma raziskovalnega vprašanja (če avtor namesto hipotez opredeli le raziskovalna vprašanja) lahko avtor (v ločenem odstavku) hipotezo (predpostavko) oziroma raziskovalno vprašanje tudi na kratko opiše ali pokomentira, obrazloži (zakaj tako meni, kaj ga je do takšnega mnenja/trditve/ oziroma vprašanja pripeljalo, kaj je osnova za takšno njegovo mnenje/trditev oziroma zastavljeno vprašanje ali pa bolj natančno predstavi oziroma pokomentira hipoteze).

Avtor naj na koncu tega poglavja tudi navede, kakšne omejitve pri svojem raziskovanju pričakuje in zakaj – na primer zaradi omejenega dostopa do podatkov, poslovne ali državne skrivnosti, pomanjkanja strokovne literature, nepripravljenost ljudi za sodelovanje itd. Avtor tudi navede, da ne pričakuje nobenih omejitev, če omejitve pri raziskovanju ne pričakuje.

To je pomembno, da pred raziskavo temeljito razmislite in predvidite, kakšne omejitve lahko pričakujete. To pomeni, da ste res že preučili temo in problem, torej preučili literaturo ter že pregledali, kakšni podatki so vam na voljo itd. in lahko že vnaprej predvidite, kako se boste s temi omejitvami soočili in kako jih boste premagali/razrešili. Če o omejitvah ne razmislite, se lahko zgodi, da se boste zaradi njih soočili s težavami, ki so lahko neprijetne, tudi takšne, da raziskave ne bi mogli dokončati oziroma bi morali zaradi njih zamenjati temo doskroske disertacije. Vseh omejitev se seveda ne da predvideti, dobro pa je, da se jih poskuša čim več. Primer omejitev, ki se jih ne da predvideti, so omejitve zaradi, na primer, višje sile (→ *povej primer zamenjave teme o DSO zaradi zdravstvene krize*).

4) Namen in cilji doktorske disertacije

Namen izhaja iz opredeljenega problema in pojasni usmerjenost k razrešitvi problema oziroma usmerjenost k njegovemu boljšemu razumevanju. V skladu s Pravilnikom se navede en namen in več ciljev. Zato je v Pravilniku tudi opredelitev tega poglavja *Namen* (ednina, torej en namen) *in cilji* (množina, torej več ciljev).

Namen je širši in izhaja iz opredeljenega problema raziskovanja. Namen naj bo jasno opredeljen. Avtor lahko po opredelitvi namena tega tudi obrazloži – kakšen je torej namen raziskovanja obravnavanega problema, zakaj je to pomembno, kaj je/bo pomen raziskave. Kot je bilo že pojasnjeno pri opredelitvi naslova, je priporočljivo, da sta naslov in namen med seboj povezana oziroma, da naslov izhaja iz opredeljenega namena. Namen namreč vključuje tako tematiko in problem in je usmerjen k njegovi razrešitvi. S tem, ko je bilo že rečeno, naslov opredeli to, kar je v raziskavi dejansko preučevano, to pa naj bo jasno predstavljeno tudi v namenu.

Cilji so konkretni in izhajajo iz namena. Cilji povedo, kaj vse mora avtor opraviti, da bo dosegel namen raziskave (na primer, »analizirati«, »preučiti«, »predstaviti« itd.). Cilji so oblikovani iz vprašanj, ki si jih avtor zastavi pri raziskovanju in analizi opredeljenega problema. Priporočeno je, da avtor zaradi večje preglednosti in jasnosti cilje navede v alinejah. Avtor naj navede vsaj tri do največ osem kratkih in jedrnatih ciljev (en stavek, brez zapletenih stavčnih podredij, vsak stavek en cilj). Za vsak cilj lahko navede tudi več podciljev. Lahko pa avtor navede tudi en glavni cilj, ki izhaja iz namena, in več specifičnih ciljev. Za vsak cilj si lahko zastavi tudi vprašanja – kaj vse mora pojasniti, ugotoviti, analizirati itd. –, da bo dosegel opredeljeni cilj. Pogosto soseldju navedenih ciljev sledijo tudi poglavja (in podpoglavja) v raziskavi oziroma v doktorski disertaciji. Pogosto si sledijo cilji (in tudi poglavja) od splošnega k specifičnemu, ampak to ni pravilo.

Namen in cilji naj bodo v besedilu obravnavani ločeno, lahko tudi v vsak svojem podpoglavju ali vsaj v vsak svojem odstavku.

5) Ocena dosedanjih raziskovanj

Avtor mora v tem poglavju konkretno navesti posamezna dosedanja raziskovanja na obravnavanem področju (tuje in domače raziskave, ki so jih opravljali strokovnjaki, doktorska dela ipd.), ki se ukvarjajo s preučevano problematiko ali pa se raziskovalne tematike oziroma problematike dotikajo v določenih segmentih oziroma gre za podobno raziskovanje, vendar z drugačnim pristopom/drugačne primerjava virov. Zbrati mora čim širši nabor takšnih del in raziskav in jih opisati. Posamezna dosedanja raziskovanja se navezujejo na različne raziskave, ki so jih opravljali strokovnjaki, in na zaključna dela študentov. Priporočljivo je, da avtor navede tako raziskave strokovnjakov kot tudi raziskave, ki so jih opravili v okviru doktorskih disertacij (ne le prvih ali le drugih). Pri opisovanju doktorskih disertacij naj se avtor ne osredotoči le na pregled tistih, ki so bile opravljene na Evropski pravni fakulteti, ampak tudi na drugih fakultetah oziroma univerzah, doma in v tujini.

Avtor naj za vsako delo navede avtorja, naslov in leto izdaje, doda kratek opis in nato na koncu predstavitev posamezne opisane raziskave jasno navede, v čem se bo njegovo delo razlikovalo od posameznega predstavljenega dela/raziskave. Lahko pa najprej opiše vsa dosedanja raziskovanja in na koncu (v posebnem odstavku/odstavkih) jasno zapiše, v čem se bo njegovo delo razlikovalo od vseh dosedanjih raziskovanj, ki jih je avtor pred tem predstavil/opisal. Ta opis naj ne bo v enem stavku, ampak mora biti dovolj pojasnjevalen, s čimer avtor prepriča, da bo njegova raziskava drugačna – da bo izvirna, s kakršno se na ta način (glede na predstavljene opise) še nihče ni ukvarjal – in da bo tako zapolnila vrzel v dosedanjih raziskovanjih oziroma bo dosedanja raziskovanja nadgradila. Takšno pojasnilo lahko avtor poda tudi na začetku tega poglavja. Najbolje je, da združi oboje – torej opiše različne raziskave in za vsako pojasni, v čem se bo njegovo delo od opisanega razlikovalo, obenem pa tudi na koncu (ali začetku) strne in pojasni, v čem se bo v splošnem razlikovalo od pregledanih raziskav. Priporočljivo je, da avtor opravi obsežen pregled vseh dosedanjih raziskav na obravnavanem področju in poda obsežno oceno vseh dosedanjih raziskovanj ter pojasni v čem se bo njegovo delo razlikovalo od dosedanjih raziskovanj. S tem bo pridobil obsežen pregled nad dosedanjimi raziskavami in njihovimi rezultati/ugotovitvami in razumevanje o obsežnosti raziskovanja izbrane tematike. S tem bo tudi pozicioniral svoje delo v širši raziskovalni kontekst na obravnavanem področju in opredelil, v čem bo dodana vrednost njegove raziskave, ki jo bo opravil v okviru doktorske disertacije. Avtor naj vsa dela, ki jih v poglavju citira, navede v skladu s *Tehničnimi navodili za izdelavo zaključnih del*.

6) Metode raziskovanja

Avtor naj navede metode, ki jih bo uporabil za doseganje ciljev svoje raziskave. Avtor naj metod ne le našteje oziroma jih na splošno opiše, kaj metode pomenijo in za kaj se na splošno uporabljajo, ampak naj za vsako metode napiše konkretno vsebino, ki se nanaša na njegovo raziskavo oziroma natančno (konkretno) pojasni, za kaj/pri čem točno (vezano na področje in predmet raziskave) bo določeno metodo pri raziskavi uporabil, kako bo z določeno metodo preučil določeno vsebino, uresničil zastavljene cilje. Pri opredelitvi metod naj avtor izhaja iz teme in problema, ki ga preučuje, ter opredeljenih ciljev. Metode lahko opredeli/opiše posebej za teoretični del doktorske disertacije in za empirični del. Pri metodah za empirični del avtor predvidoma zelo konkretno opiše potek raziskovanja (na primer, če namerava uporabiti metodo anketiranja opiše, kako bo potekala anketiranje, kakšen bo vzorec, kako bo potekalo anketiranje, kako bo potekala statistična obdelava podatkov, katere statistične metode bodo uporabljene itd.).

Najpogosteje uporabljamo naslednje raziskovalne metode:

- induktivno-deduktivna metoda (*metoda sklepanja iz posameznih primerov na splošno in obratno, tj. sklepanje na osnovi splošnega na posamezni primer*),
- analitična metoda (*metoda razčlenjevanja celote na posamezne dele*),
- sintetična metoda (*metoda združevanja posameznih delov v celoto*),
- komparativna/primerjalna metoda (*metoda primerjave določene sestavine v dveh ali več različnih virih*),
- metoda deskripcije (*metoda opisovanja posameznih pojmov*),

- metoda kompilacije (*metoda uporabe izpiskov, citatov, navedb drugih avtorjev*),
- kvantitativne in kvalitativne empirične metode (*metoda množičnih pojavov, metoda zbiranja podatkov, metoda obdelave podatkov, urejanja podatkov, vrednotenja podatkov, interpretacije rezultatov itd.*).

Slednje, torej empirične metode, sodijo med primarne raziskovalne metode, kjer se med drugimi uporabljajo tudi.

- metoda spraševanja (*različni tipi intervjujev, anketiranje s pomočjo anketnih vprašalnikov, fokusne skupine*),
- metoda opazovanja (*opazujemo nek pojav, npr. pojavnost oglasov o nepremičninah določenega oglaševalca v različnih medijih, in beležimo število teh pojavov, kasneje jih s statističnimi metodami obdelamo*),
- metoda študije primera (*natančno preučimo določene primere dobre ali slabe prakse*),
- metoda poizkusa ali eksperimenta (*preizkušamo določen pojav, npr. odzivnost potencialnih kupcev nepremičnin na določen oglas ali na ceno nepremičnine; zbrane podatke kasneje obdelamo in dobljene rezultate interpretiramo, enako kot vse druge*).

Pri raziskovanju avtor uporabi več različnih metod, ki so med seboj ustrezno povezane. Med temi metodami pa je običajno ena glavna, ki se najbolj prilega temi in problemu, ki ga preučuje. Druge metode so v takem primeru pomožne.

Metodološki pristop je odvisen tudi od znanstvene vede, v okviru katere opravljamo raziskavo. To pomeni, da obstajajo poleg naštetih metod še številne druge metode, specifične metode, ki izhajajo iz določene znanstvene vede.

Pravilnik ne določa, da mora avtor v dispozicijo doktorske disertacije opredeliti, kako bo z metodami preverjal svoje hipoteze oziroma prepostavke. Vendar to je zelo priporočljivo, da avtor to v dispozicijo vključi. To je zelo pomembno, saj predstavlja načrt raziskave, ki jo bo avtor izvedel v okviru doktorske disertacije.

Avtor pri tem za vsako predpostavko (hipotezo) natančno napiše, kako jo bo preverjal, katere metode bo za preveritev vsake predpostavke (hipoteze) uporabil, kako si bodo te metode sledile. S tem opredelimo poti in načine raziskovanja, na podlagi katerega se skušamo prebiti do končnih ugotovitev. To je osnovni načrt izvedbe raziskovanja.

Avtor naj še enkrat napiše vse hipoteze, pod vsako pa (priporočeno, da v posebnem odstavku) natančno obrazloži, kako jo bo preverjal (kako konkretno in s katerimi metodami). Če je avtor za potrebe raziskave oblikoval le raziskovalna vprašanja, naj v tem poglavju prav tako ponovno zapiše vsa raziskovalna vprašanja, pod vsakim pa (priporočeno, da v posebnem odstavku) pojasni, s katerimi metodami (konkretno) in na kakšen način bo poskušal na posamezno raziskovalno vprašanje odgovoriti. Če je avtor za potrebe raziskave oblikoval le raziskovalna vprašanja naj to poglavje poimenuje *Preveritev raziskovalnih vprašanj*.

7) Strnjen oris predvidenih poglavij

Avtor v tem poglavju navede predvidene naslove poglavij in podpoglavij – kazalo. Vendar predstavitev kazala je premalo. Avtor naj za kazalom tudi na kratko opiše predvideno vsebino (glavnih) poglavij. Predlagamo, da kazalo oblikuje že po tehničnih navodilih za izdelavo zaključnih del.

8) Pričakovani rezultati raziskovanja

Avtor opiše, kakšne rezultate pričakuje. Pri tem izhaja iz zastavljenih ciljev, hipotez (predpostavk) ali/in raziskovalnih vprašanj. Avtor navede/opiše/pojasni, kaj bodo rezultati njegovega raziskovanja doprinesli k razumevanju problema.

V tem poglavju avtor ne zapiše, da pričakuje, da bo potrdil ali ovrigel hipoteze oziroma odgovoril na raziskovalna vprašanja. To se namreč od vsakega raziskovalnega dela pričakuje – to je osnovni cilj vsake raziskave. Ne piše niti o metodah, niti o poteku raziskave. Za to so v dispoziciji predvidena druga poglavja. Niti ne piše še enkrat, kaj so cilji in kakšen je namen njegove raziskave, ki jo bo opravil v okviru doktorske disertacije. To je že zapisal v ločenem poglavju. Vse to sicer lahko v uvodu poglavja *Pričakovani rezultati dela* le na kratko povzame, strne in iz tega nadaljuje, kakšne rezultate na podlagi tega pričakuje – in slednje je bistvo tega poglavja.

9) Pričakovan prispevek k znanosti in stroki

Avtor pojasni, kaj bo njegovo raziskovanje in rezultati doprinesli znanosti (na primer, dopolnitev teorije, metode, nov model, nov način raziskovanja) in stroki (nova strokovna spoznanja, strokovne opredelitve ali usmeritve, novi, boljši načini strokovnega dela ipd.).

10) Uporaba rezultatov raziskovanja

Avtor opredeli, kje bi lahko bili rezultate njegove raziskave uporabni, kakšen prispevek bo njegovo raziskovanje imelo za laično javnost, celotno (slovensko) družbo itd., čemu bodo rezultati služil (aplikativni vidik).

11) Jedro literature in virov

Avtor naj (ločeno) navede literaturo in vire, za katere predvideva, da jih bo uporabil. Pravilnik določa, da mora dispozicija doktorske disertacije vsebovati vsaj 100 enot literature. Poudarek mora biti na tuji, znanstveni in izvorni literaturi. Pri tem se objave slovenskih avtorjev, ki so objavljene v tujem jeziku ne upoštevajo kot tuja literatura. Avtor naj se izogiba navedbam internetnih virov in strokovnih virov (pravilnikov, dokumentov) – slednji naj bodo le dopolnilo obsežnemu seznamu znanstvene literature (znanstveni članki, poglavja z znanstvenih monografijah, znanstvene knjige itd.). Pri navedbi virov in literature naj avtor upošteva *Tehnična navodila za izdelavo zaključnih del*. V navodilih je zapisano, da morajo biti viri in literatura oštevilčeni in razdeljeni po tipologiji v podpoglavja:

1. samostojne publikacije
2. članki v revijah
3. prispevki v zbornikih, enciklopedični sestavki in poglavja v knjigah
4. pravni viri
5. sodna praksa
6. spletni viri
7. interni in neobjavljeni viri, ter arhivsko gradivo ipd.

V vsakem od navedenih podpoglavij morajo biti viri in literatura navedeni po abecednem vrstnem redu.

V dokumentu *Tehnična navodila za izdelavo zaključnih del* je določeno, da znanstvene članke, knjige, poglavja in dele zbornikov, ki so objavljeni in dosegljivi v elektronski obliki, avtor navaja po parametrih določenih za posamezno vrsto gradiva, ne kot spletne vire.

12) Podatki o študentu (CV)

Avtor naj v biografiji posebej poudari dosedanja/izpopolnjevanja izobraževanja na znanstvenem in strokovnem področju.

13) Bibliografija študenta

Avtor napiše seznam do sedaj napisanih in objavljenih del (diplomsko delo, magistrsko delo, raziskave, članki, druge objave itd.)

POMEMBNO

V dispoziciji in tudi v doktorski disertaciji je treba v skladu s Pravilnikom uporabljajte besedno zvezo »doktorska disertacija« ali »disertacija« ne pa besedno zvezo »doktorska naloga« ali »naloga«.

Dispozicija mora biti v celoti pripravljena tudi v skladu s Tehničnimi navodili za pripravo zaključnih del. Pri tem je treba upoštevati oblikovna pravila, ki jih predpisujejo tehnična navodila (podpoglavje 1.1 Postavitev strani in 1.2 Oštevilčenje), strukturo zaključnih del za oblikovanje predvidene členjenosti vsebine – kazala (podpoglavje 2.4.1 Kazalo vsebine) in **VSA** navodila, ki so zapisana v četrtem poglavju tehničnih navodil in se navezujejo na navedbo virov, navajanje referenc in opombe, in **VSA** tehnična navodila ki so zapisana v petem poglavju Literatura in viri, kjer je navedeno, kako morajo biti na seznamu virov in literature strukturirani in kako naj bodo pravilno navedeni viri in literatura.

Usmeritve pripravil:

prof. dr. Boštjan Kerbler
član Študijske komisije in pregledovalec tehnične ustreznosti dispozicij zaključnih del
Nova univerza, Evropska pravna fakulteta